

παυθῇ ἐπὶ τῆς κλίνης, εἶπεν, ὅτι ὑπάγει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Καρτμάνου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐργαστασίου. Ἄλλ' ἡ μικρὰ συνδρομὴ τὴν ὁποίαν παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, μόλις ἐξήρκεσεν εἰς τὸ νὰ οἰκονομήσωσι τὰς μεγίστας αὐτῶν ἀνάγκας, ἡ δὲ δυστυχὴς οἰκογένεια εὐρέθη πάλιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐσχάτην στέρησιν τῶν ἀναγκαίων τῆς ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὁ Θάνατος.

Τὴν εἰκοστὴν Ἰαννουαρίου ἡ καλύβη τῆς χήρας Κοσμάννης ἦτον ἔτι ψυχροτέρα παρὰ τὸ σύνθεσι· ματαίως οἱ ὀφθαλμοὶ ἤθελον ζητήσῃ νὰ ἴδωσι ζώ-
πυρόν τι ἐντὸς τῆς θερμάστρας· Μόνον δύο κηρία ἔκαιον παρὰ τὴν κλίνην ἐπὶ σκωληκοβρώτου τινὸς τραπέζης, καὶ ἠκούετο ἀκόμη ἔξω εἰς τὴν ὁδὸν ὁ σοβαρὸς ἤχος τοῦ κώδονος, ὅστις προηγῆτο τοῦ βασιλάζοντος τὴν ἀγίαν μετάδοσιν ἱερέως· ἡ θνήσκουσα εἶχεν ἤδη ἐκπληρώσει τὰ τελευταῖα τῆς θρησκείας καθήκοντα. Οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἔκειντο πλησίον γονυπετεῖς, καὶ ὁ μὲν Φρεδερίκος ἐφαίνετο καταβεβλημένος ὑπὸ τῆς λύπης, ὁ δὲ πρωτότοκος Ἀντώνιος ἐθρήνει μὲν καὶ αὐτὸς, ἀλλ' εὐκόλως ἠδύνατό τις νὰ καταλάβῃ ὅτι τὰ δάκρυα ταῦτα προήρχοντο ἀπὸ στιγμιαίαν μόνον συγκίνησιν, καὶ ἐνταυτῷ νὰ παρατηρήσῃ διὰ τῆς προσκαίρου ταύτης λύπης, τὴν ἀφροντησίαν καὶ ἀναισθησίαν αὐτοῦ.

Ὅλιγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἱερέως, ἡ ἀγωνιώσα κατέβαλε πᾶσαν δύναμιν διὰ ν' ἀνασηκωθῇ καὶ νὰ καθήσῃ· νεύσασα δὲ εἰς τὰ δύο αὐτῆς τέκνα ὅπως ἀκροασθῶσι μετὰ προσοχῆς, ἔτεινε πρὸς αὐτὰ τοὺς δύο καταξήρους βραχίονας αὐτῆς, τὰ ἐπίασε τὸ μὲν διὰ τῆς μιᾶς, τὸ δὲ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς, καὶ ἀφοῦ ἔλκυεν αὐτὰ βραδέως πρὸς τὴν κλίνην αὐτῆς, εἶπε.

« Τέκνα μου ! μετ' ὀλίγον μένετε διόλου ὀρφανὰ, διόλου ἔρημα, καὶ χωρὶς προστάτην. Ὅσον τό κατ' ἐμὲ, ὁ Θεὸς μὲ εὐσπλαχνίσθη· διότι μου ἀφαιρῆ τὴν ζωὴν, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ βραχίονές μου καθίστανται ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ σᾶς θρέψωσιν. Ἐπεθύμουν νὰ μείνω καιρὸν τινα ἀκόμη πλησίον σας διὰ νὰ σᾶς ὁδηγῶ . . . ἀλλ' ἐπειδὴ ἔφθασεν ἡ ὥρα τοῦ ν' ἀποθάνω, ἀκούσατε· ἄλλο δὲν ἔχω νὰ σᾶς ἀφήσω,

εἰμὴ τὴν κληρονομίαν τοῦ πτωχοῦ, δηλαδὴ καλὰς συμβουλάς. (ἀκολουθεῖ)

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ.

Ἦ

Γινώμαι καὶ γυνθεσθῆναι δι' ὧν δύναται τις νὰ ζήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς εὐαρέστως, ἐντίμως καὶ εὐτυχῶς. (α).

Α'. Ἐάν θέλῃς νὰ ζήτῃς εὐτυχῆς καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, σέβου τὸν Θεόν, ἔσο πιστὸς εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ προσφέρου πάντοτε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως ἤθελεις ἐπιθυμῆσαι νὰ φερθῶσιν οἱ ἄλλοι πρὸς σὲ εἰς παρομοίαν περιστάσιν.

Β'. Ἄν τις κάμῃ τρία εἴηματα πρὸς χάριν σου, τυχοῦσης περιστάσεως, κάμε σὺ ἔξ' ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξῃς τὴν εὐγνωμοσύνην σου.

Γ'. Ἐάν δὲν ἔχῃς περιουσίαν, γενοῦ ἄξιος τοῦ ν' ἀποκτήτῃς· διότι διὰ τῆς τιμῆς διαγωγῆς καὶ τῆς φιλοπονίας, δύναται τις ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ αὐτῆς τῆς ευφλῆς τύχης.

Δ'. Μηδέποτε ἐπίπληττε ἐνώπιον ἄλλων ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὴν διαγωγὴν νομίζεις ὅτι ἔχεις δικαίωμα νὰ διορθώτῃς· διότι τοῦτο κάμνει αὐτοὺς νὰ υποθέτωσιν, ὅτι μισεῖς μᾶλλον ἐκείνους, παρὰ τὰς ἑλλείψεις καὶ ἐλαττώματα αὐτῶν.

Ε'. Πολλὰ δύσκολον εἶναι νὰ γίνῃ τις ὅσον πρέπει προσεκτικὸς εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· διότι πολλὰκις λέξις ἐκφυγοῦσα ἔξ' ἀπερισκεψίας ἢ δι' ἀστεϊσμόν, συνεχῶς μάλιστα καὶ λόγος εὐφυῆς, ἐπιφέρουσι βλάβην εἰς τὸν εἰπόντα, ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης ἴσως τιμῆς.

ΣΤ'. Ἀπόκτα ὅσον δύνασαι πλειότερους φίλους· ἀλλ' οἱ ἀληθεῖς φίλοι εἶναι τόσον σπάνιοι, ὥστε ἐν καιρῷ ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃς πολὺ ἐπ' αὐτούς· εἰς τὸν ἴδιον δὲ ἑαυτὸν σου θέλεις εὔρει τοὺς καλητέρους φίλους σου, ἐὰν ἐκπληρῇς ἀκριβῶς τὰ χρεὴ σου πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους.

Ζ'. Ἀγάπα τὸν κόσμον τοῦτον ἀναλόγως τοῦ χρόνου, καθ' ὃν μέλλεις νὰ μείνῃς εἰς αὐτόν· ὁ πρὸς τινα ὠρισμένον τόπον πορευόμενος ὁδοιπὸρος ἐνδια-

(α) Τὸ δοκίμιον τοῦτο ἐκδοθὲν ἀνωμόως εἰς τὰ 1788 ἐν Ῥιμίνῳ τῆς Ἰταλίας μετεφράσθη εἰς πολλὰς γλώσσας· ἀλλ' ἀγνοεῖται ὁ Συγγραφεὺς αὐτοῦ.

τρίβει μὲν εἷς τινὰς τῶν καθ' ὁδὸν πόλεων, πλὴν ὅσον αἱ χρεῖαι αὐτοῦ ἀπαιτοῦσι, γνωρίζων ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ὁδοπορίας αὐτοῦ εἶναι νὰ παρέλθῃ καὶ νὰ προῶν περαιτέρω.

Η'. Ὅποιασδήποτε καταστάσεως ἄνθρωπος καὶ ἂν ἔτυχες νὰ ἦσαι, προσπάθει νὰ δείξῃς ποῖος εἶσαι μᾶλλον διὰ τῶν ἔργων σου, ἢ διὰ τῶν λόγων· διότι ἡ χρηστὴ ἐκάστου διαγωγὴ μαρτυρεῖ ὁποῖός τις εἶναι, μᾶλλον ἀξιοχρέως, ἢ πᾶν ὅ,τι αὐτὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ δύναται νὰ εἴπῃ.

Θ'. Ἐὰν κατέχῃς ὑψηλὴν δημοσίαν θέσιν, μὴ περιστοιχίζεσαι, εἰμὴ ἀπὸ ἀνθρώπους εἰδήμονας καὶ ικανοὺς νὰ χρησιμεύσωσιν ὥπως οὖν εἰς τὸν Βασιλεῖα καὶ εἰς τὴν πολιτείαν. Μηδέποτε ὑπόσχου νὰ δώσης ὅ,τι δὲν ἔχεις, οὔτε νὰ πράξῃς ὅ,τι δὲν δύνασαι· μηδὲ λάμβανε συμβουλὴν παρ' ἄλλων, εἰμὴ παρ' ἀνδρῶν ἀξιοκερδῶν καὶ φρονίμων.

Ι". Ἀπόφευγε τὴν ἀργίαν ὥς τὸ ὀλεθριώτερον κακόν· διότι ἀσχολούμενος μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμεῖται τίς εἶναι· λησμονεῖ δὲ ἑαυτὸν καὶ γίνεται ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς, ὅταν κἀθῇται ἀπρακτῶν.

ΙΑ'. Δεῖξον ὁποῖός μὲν τις εἶσαι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν λόγων σου, τὴν δὲ εὐγένειάν σου ἐκ τῶν ἔργων σου.

ΙΒ'. Ἐὰν ἔχῃς φίλους συνεχῶς ἐπισκέπτου αὐτοὺς· ἀλλὰ μὴ τοὺς ἀναγκάζῃς νὰ διατρίβωσι μετὰ σοῦ· διότι κινδυνεύεις οὕτω νὰ τοὺς ἀπολέσῃς.

(ἀκολουθεῖ)

Η ΕΛΑΣΤΙΚΗ ΣΥΚΗ.

Τὸ ὠραῖον τοῦτο δένδρον εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἀγλικὰς Ἰνδίας ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς ἐπαρχίας Σιλέτης, ἐλαστάνον ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῶν χαράδρων καὶ ἐπὶ τῶν κατωφερῶν μερῶν, ὅπου ἤθελε τύχει γόνιμον γῆν. Ἡ ἐλαστικὴ Συκὴ αὐξάνει πολὺ ταχέως, ἐπειδὴ τετραετές δένδρον τοιοῦτου εἶδους εὐρέθῃ ἔχον ὕψος 25 Γαλλικῶν ποδῶν, καὶ κορμὸν διαμέτρου ἑνὸς ποδός· τὰ φύλλα τῆς ἐλαστικῆς συκῆς εἶναι στιλπνά, ὠρειδῆ, ἀγγυλωτά καὶ πυκνά· οἱ δὲ ἀπαλοὶ αὐτῆς κλόνοι, κυανοῦ χρώματος περὶ τὰ ἄκρα, συνενούμενοι σχηματίζουν εἶδος ἄνθους ὁμοιάζοντος μὲ τὸ χαϊρέφυλλον (γαρόφαλον). ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶναι μέγας ὥς ἐλαία, στυ-

φὸς καὶ μὴ φαγώσιμος. Ἡ δὲ ὕλη τὴν ὁποίαν κοινῶς ὀνομάζομεν ἐλαστικὸν κορμιδίον, ἐξάγεται ἀπὸ τὸ δένδρον τοῦτο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, ἀφοῦ πρῶτον καθαρίσωσι τὸν φλοιὸν τῆς ἐλαστικῆς Συκῆς ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, ἐγκόπτουσιν ἔπειτα εἰς αὐτὸν διὰ κοπτεροῦ τινὸς ἐργαλείου, ἐγκοπὰς τινὰς ἀλλεπαλλήλους, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὰ ἄνω τοῦ κορμοῦ, καὶ προχωροῦντες κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὰ κάτω. Ἀκολούθως προσκολλῶσιν ὑπὸ τὴν κατωτάτην ἐγκοπὴν, φύλλον ἐν σχήματι αὐλακίου, δι' οὗ εἰσρέει ὁ ἐκ τοῦ δένδρου χυμὸς εἰς κενὴν κολοκύνθη, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐναποτίθεται. Ὁ Γαλακτώδης οὗτος χυμὸς, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξάγεται εἶναι ῥευστότατος, ἀλλ' ἀμέσως ἀποπῆγνυται, καὶ γίνεται τὸ γνωστὸν ἐλαστικὸν κορμιδίον· δίδουσι δὲ εἰς τὸν χυμὸν τοῦτον διάφορα σχήματα ἰσομεγέθη μὲ τὰ μικρὰ ἀπίδια. Πρὸς τοῦτο κατασκευάζουσι τύπους (καλούπια) ἐκ πηλοῦ διαφόρων σχημάτων, προσαρτῶσιν εἰς αὐτοὺς ξυλίνην λάβην καὶ πλένουσι καλῶς διὰ τοῦ ὕδατος. Ἀφοῦ δὲ οἱ τύποι οὗτοι ἐτοιμασθῶσι, περιβάλλεται ἕκαστος αὐτῶν μὲ ἓν στρώμα ἐκ τοῦ χυμοῦ τούτου, καὶ ἐκτίθεται εἰς ἀτμὸν πυκνὸν μὲν, ἀλλὰ μετρίως θερμόν· διὰ νὰ γίνῃ δὲ τὸ περὶ τὸν τύπον στρώμα ἐξίσου ὁμαλὸν πανταχοῦ, πρέπει διηνεκῶς νὰ περιστρέφωσι τὸν τύπον. Ἀφοῦ δὲ ὁ χυμὸς οὗτος ἀποκτήσῃ τὸ κίτρινον χρῶμα, καὶ δὲν κολλᾷ πλέον εἰς τὸν δάκτυλον, ἐπιτίθεται ἐπὶ τοῦ πρώτου νέον στρώμα χυμοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ οὕτως ἡ ἐργασία, μέχρις ὅπου ὁ ἐπὶ τοῦ τύπου χυμὸς ἀποκτήσῃ τὸ ἀπαιτούμενον πάχος. Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ χυμοῦ ἐπιφανείας οὔσης ἀκόμη ἀπαλῆς, ἐντυπώνονται διάφοροι εἰκόνες καὶ σχήματα. Ἀπὸ τινων δὲ ἐτῶν ἐμπορεύονται τὸ ἐλαστικὸν κορμιδίον καὶ εἰς ταινίας πλατείας κατὰ μίαν γραμμὴν, μακρὰς δὲ ἐπὶ πολλοὺς πόδας.

Μετὰ τὰς ῥηθείσας ἐντομὰς ἡ ἐλαστικὴ Συκὴ ἔχει χρεῖαν δεκαπενθημέρου περίπου ἀναπαύσεως, ὅτε δύναται πάλιν ὡσαύτως νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ αὕτη ἐργασία.

Αἱ ιδιότητες τοῦ ἐλαστικοῦ κορμιδίου εἶναι πολὺ ἀξιοπαρατήρητοι· ἡ ὕλη αὕτη εἶναι καυσιμωτάτη, καὶ καιομένη ἀναδίδει κιτρίνην φλόγα, καὶ διαχέει πυκνὸν καπνὸν ὁσμῆς ὅχι δυσαρέστου. Ἐν-